

המביא גט פרק ראשון גיטין

ה

עין משפט
גד מצוה

לב א מ"ו פ"ז מהל'
גירושין הלכה י'
לב ב מ"ו פ"ח מהל'
תרומות הלכה ז'
לד ג מ"ו פ"ח מהל'
פדיוס הל' ו סגג
ע"פ פ"ז ע"ש י"ד ק"י
כ"ס ספ"ק פ"ב
לה ד מ"ו פ"ח מהל'
קומצת מת הל' ז'
לו ה מ"ו פ"ח מהל'
גירושין הלכה ז'
ופ"ח מהלכות תרומות
הל' ז' ח'
לו ו מ"ו פ"ח מהל'
תרומות הל' ד'
והל' טו'
לח ו מ"ו פ"ח מהל'
עומצת מת הל' ו':

הטעמים לזכות . כלומר מפני שהיא מהלכת כל טעה : **דלא מפסיק אוריא** . בין ספיקה לארץ אין קום אורי ומיתא כאלעא מפניכתיא דמי : רב נתנו בר יצחק אמר . הכך ממתייחא דהמביא גט חי כנהרות דל"י : **קולי עמא לא פליגי** . בלארץ ישראל גיטא ואלע"ל דלון ספיקה גושטת דטעמא דגט לא משום תורה אור

ועיקה מן הקרקע הוא כמעט וכשבעים הילק לא שגא גרד ולא שגא יבשה : **זי פליגי בים הגדול** . שהוא תחום מערבו של ארץ ישראל ופליגי אגרי לחבל למחן דלמחר טפה ← היס הוא הגבול וים גופיה לאו ח"י הוא וחבל למחן דלמחר ים גופיה מוארץ ישראל אלוסי ארץ מקולטלפונית מערבית של ארץ ישראל הר ההר ובתרגום ירושלמי מתקנס הר ההר טורי אמנון וכתיב (במדבר נ"ד) זה יהיה לכם גבול פסון מן הים הגדול קטלו לכם הר ההר ש"מ הר ההר תקוע בים וההר גבול פטוני לארץ ישראל הוא וספה הרים משופעים הם וים שטיפועו רחב כמהלך יום או יומים ומתחיל תגא מתיא היס הארץ מרגל ההר או מראשו : **כי ששופע ויורד מטורי אמנון ולפנים** . ללד ארץ ישראל דהיינו ללד דרום הוי ארץ ישראל **ועבדו** ההר הוא הגבול מטורי אמנון ולחון . ללד לפון חולה לארץ : **וסנסין שבים** . ח"י היס כשנמערב רוחין ארתן קו' : **נחל מלרים** . הוא תחום ארץ ישראל במקולט מערבית לרומית ומומערב לים הגדול דכתיב בגבול נג"ז (ס"ג) ונסב הגבול מעמנון קטלה מלרים והוי תולאחיו הימה נמאלת ארץ ישראל בין הר ההר לנחל מלרים ומערבית לפטונית ויה מדרומית מערבית והיס כנמערב ויש מקום שהיס נענס לתוך ארץ ישראל מהלך ימים רבים בין הר ההר לנחל מלרים ובאותה כהיסה ים נסין והן מתפשטין למערב לתוך היס חוץ מובין מקולטות תחומי ארץ ישראל שן הר ההר ונחל מלרים הלך רוחין כאילו חוט מוחו מסוף הר ההר כמערבו עד נחל מלרים שהרי כל מה שבחוק מקולטות הלט ארץ ישראל היא וכן החוט ולפנים כו' : **רי יהודה אומר** . כל היס שכנגד ארץ ישראל וקט' עד אוקיינוס שהוא בסוף העולם הרי הוא כא"י שנאמר (ס"ט) ים הגדול וגבול הא"י וגבול קרא יתירא הוא למימד דאף רוחב היס כגלגל החמוס : **וסנסין שבגדין** כו' . כלומר ואם ים לנו לחלק כנסין לא ללד מערב ים חלוק אלא ללד לפון וללד דרום שיש נסין בים מתפשטין לאורך היס לפון ולדרום עד שמגיעין ומושבין חוץ מנגד ח"י ויש ראוני לתוח החוט ממזרח למערב ולהבדיל מה שכנגד ארץ ח"י ומה שכנגד ארץ חו"ל לארץ : **ורוחין כאילו חוט מסוח מקפלוריא** . עיר היושבת במחוז של הר ההר בראש **העבר** שהוא תחום פטוני : **ועד ים אוקיינוס** . שהוא בסוף העולם למערב ומונחל מלרים עד ים אוקיינוס : **מן הסווע ולפנים** . ללד חבירו דהיינו לפנים כלומר בין שני החומין הוו הנסין ארץ ישראל והוא הדין למים נסין דנקט משום דמורשא חורשין בהם ומייבין כמעט ובעשבעים ואל תרתי מתעיתא דעלי פליגי כנסתה הגט בים הגדול להטן מוחו המוח מטורי אמנון עד נחל מלרים בלארץ ישראל רבי יודא . הוא דלמחר כל שכנגד ארץ ישראל הרי הוא כלארץ ישראל וחלד כרבין : **מיבעי לטו נסין** . דמן החוט ולפנים ללד מורח' (ה) דלא תיחל' שפת היס הוא הגבול ואפי' במקום שהוא מתפשט וכנס לתוך בין שני מקולטות התחומין : **לא לריי קרא** . כיון שבחוק התחומין הם : טוריא . היא ארס טובה וכבשה דוד והאוספה על ארץ ישראל : **כמוכר במחל לארץ** . ותנן לקמן (ד' ע"ג) המוכר עבדו לחולה לארץ יאל לחיות דקניסין ללוקח משום דעבד שייך במלות וחסכו לנאח מארבו לפניה לארץ : טוריא לפניה של ארץ ישראל להטן מעטו : **לגיטין חן** . משום דבקיאיין לשמה או שכחיו לקיימו : **לעבדים לא** . ללאו מארץ ישראל היא : **עפרה עמא** . שגרו עליה ואל על גב דסבירא ליה להאי גתא כיבוש יחיד שמיה כיבוש דקתמי חיבת כמעט אפילו הכי גזור עליה : **והמביא גט מסוריא** . לארץ ישראל כמביא (ג) בחולה לארץ דלא שכחיו שייחא : **והרולה ליכנס לה כשהרה נכנס** . מה שאין כן בלארץ העמים ולקמיה מפרש מואי היא :

[באוקולוס יתא כד גוס
כתבום ויחן ירושלמי
יתא כד ע"פ ויגורס
העורן בערך סמנים]

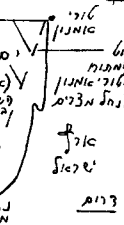
[תוספתא פ"ב דתרומות
ותוספתא הל' פ"ב]

* כהא תפלווא (ס"ג) ג"ג
תפלווא (ליהודיה) נחה
ל"ורי אמנון (ג'כ)
כ"כפני (ה"ק) יתא
ז"ה פ"ז

[תוספתא כל"ס ב"ק פ"א]

* לו תולו כדמי אמר מל' ח"י
כי אבא פסין אפיה דכ"ז
בשכ"ה לא ילין ג"י אבא ז'
זכורה ה"ה ז' אבא ז'
אפיה דמלך ח"י ז'
ה"ה ז' אבא ז'
ג"ה ז' אבא ז'
ג"ה ז' אבא ז'
ג"ה ז' אבא ז'
ג"ה ז' אבא ז'

גלין הש"ס
גמ' ת"ר בשלש ע'
ע"ז דף כ"ט' חו"ס ד"ה
קכ"ג :

בל ששופע ויורד מטורי אמנון . פי' כבוקטרים ממורי אמנון ולפנים דהיינו ללד דרום ארץ ישראל ולחון ללד לפון חולה לארץ וקסא לר' דא"י אמאי נקט רבי יהודה קפלוריא הוה ליה למימד רוחין כאילו חוט מוחו מטורי אמנון עד אוקיינוס כיון דתגא קמח נמי לליין גבול פטוני של ארץ ישראל קתמי וגרסא לר' דטורי אמנון משפעת ויורד ללד מזרח וללד מערב וחודו של הר הוא הגבול מערבי של ארץ ישראל והנסין שבים רוחין כאילו חוט מוחו מטורי אמנון כלומר מחודו של הר עד נחל מלרים וקפלוריא לרבי יהודה ח"י לליין נסין שגלפון ח"י וגרסא שהכותב דוחק לרש"י לפרש כן דכתיב וזה יהיה לכם גבול לפון מן היס הגדול תתאו לכם הר ההר * ומתרגמין הר ההר טורי אמנון אלמא הכתוב כל לליין גבול פטוני ומיאו יכול להיות שההר תקוע בקדן לפטונית מערבית אבל משפט ויורד ללד מזרח : **רבי יהודה** אומר כל שכנגד ארץ ישראל כו' . שאל רבנן פטר לר"ת דבזמן הזה היה להחמישי לר' יהודה כמעט שאלו כמעט רב של ארץ ישראל והשבי דלא קיימא לן כרבי יהודה אבל קשה וי' ר' יהודה היה מוכר בכל ארץ ישראל שער אוקיינוס שכולם היו בקיאיין לשמה או שעדים מליין לקיימו שאין לריך לומר בפני נכסו לכך י"ל דלא כבשו הכל עולי בבל ואי כדפרשם בקוטקוס דכל שכנגד ארץ ישראל היינו כל היס שכנגד ארץ ישראל ללא חיירי ביבשה שער אוקיינוס אלא כנסין שבים הגדול דחוקא כדכתיב (יהושע ה') עד ים הגדול מצוה השמש יהיה גבולכם וכתיב (שמות ע') ושקי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתיים וממזכר עד הנהר פירוש ים סוף ללד דרום ים פלשתיים ללד מערב מדבר למזרח גרד פרת ללד לפון ועוד י"ל שהיה יודע שהו כולם בקיאיין לשמה לפי שיהיו יודע להם עד היכן ישראל עומדין ומשם וחילך לא היו ישראל עד סוף העולם כדאמרין בסוף מנחות (ד' ק') מזור כלפי מערב ומקרטעיגי כלפי מזרח חן מכירין לא ישראל ולא ארביהם שבשמים : **המוכר** עבדו לסוריא מוא . אין לומר דבגט פשיטא ליה דהוי כחולה לארץ כדתיא בסמוך ובעבד מיבעיא ליה דלסן כן הוי סברתם אפיכא מנחה דשטעא ליה לר' חייא בר אבא : **בשרישה** דרכים שוותה אוריא כו' . נקט [שלתה] לשון זכר אע"ג דסוריא לשון נקבה משום דעבד וגט הוי לשון זכר : **כיבוש** יחיד . פי' כבוקט' שלא היו לשם כל ישראל ביחד כמו כביבוש יהושע וכבשוה לנורק כולם אבל דוד לא כבש אלא לנורקו אבל בספרי מפרש טעם אחר בסוף פרשת והיה עקב דמשמע לפי שלא הייתה עדיין כל ח"י כבשה כדאמר התם סמוך לפלפוריא שכן לא הורשת פירוש יבוסיה שהיה סמוך לירושלים ואתה הולך וכבש ארס נהרים וארס טובה אבל אחר של ח"י כבשוה דרש' התם מדכתיב (דברים י"ג) כל מקום אשר תדרוך כף רגלכם וגו' שכל מה שהיו כובשים מחו"ל היה קדוש ואפילו יחיד : בשירה

העשייה לברוח אבל עציין שאינו עשוי לברוח לא א"י גמי ער כאן לא קאמרי רבנן דתם אלא בפניה דלא מפסיק אוריא דמ"א כי ארעא סמיכתא דמ"א אבל עציין דמפסיק אוריא לאר"ב נתנו בר יצחק אמר *בנהרות דארץ ישראל דברי עמא לא פליגי אלא בי פליגי בים הגדול דתניא *איוה ארץ ואיוה חיצה לארץ כל ששופע ויורד כמורי אמנון ולפנים = ארץ ישראל , מטורי אמנון ולחון = חיצה לארץ , הנסין שבים רוחין אותן כאילו חוט מוחו עליהם מטורי אמנון עד נחל מלרים : **מן הרום ולפנים** = א"י , **מן הרום ולחון** ח"י **רבי יהודה** אומר כל שכנגד ארץ ישראל הוא כא"י שנאמר *וגבול ים לכם היס הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים והנסין שבגדין רוחין אותן כאילו חוט מוחו עליהם וקפלוריא ועד ים אוקיינוס , **ולמחל מצידים ועד ים אוקיינוס** : **מן הרום ולפנים** = א"י **מן הרום ולחון** = ח"י **ורבנן** האי "וגבול" מאי עבדי ליה ? מיבעי ליה לנסין ורבי יהודה נסין לא צריכי קרא : **ר"ב** אומר עבו כא"י וכו' : בעו מניה מרבי חייא בר אבא המוכר עבדו לסוריא כמוכר בח"ל דמי או לא ? אמר להו תניתוה **ר"ב** אומר עבו כארץ ישראל לגיטין לגיטין אין לעבדים לא וכו' ש טוריא דמרחק טובא : **ת"ר** **בשלישה דרכים שוותה טוריא לארץ ישראל ובשלישה לח"ל** : סימן ע"ב ב"ד ר"ק : **עפרה עמא בח"ל** , והמוכר עבדו לסוריא כמוכר בח"ל **יהמביא גט מסוריא** כמביא מחו"ל **ובשלישה לא"י** ח"י ב"ה במעשר ובשבעי' כא"י **והריצה ליכנס להבטהרה נכנס** * **הרקונה שרה** בסוריא בקונה

היה מוכר עבדו לסוריא כמוכר בח"ל דמי או לא ? אמר להו תניתוה ר"ב אומר עבו כארץ ישראל לגיטין לגיטין אין לעבדים לא וכו' ש טוריא דמרחק טובא : ת"ר בשלישה דרכים שוותה טוריא לארץ ישראל ובשלישה לח"ל : סימן ע"ב ב"ד ר"ק : עפרה עמא בח"ל , והמוכר עבדו לסוריא כמוכר בח"ל יהמביא גט מסוריא כמביא מחו"ל ובשלישה לא"י ח"י ב"ה במעשר ובשבעי' כא"י והריצה ליכנס להבטהרה נכנס * הרקונה שרה בסוריא בקונה

הוא דלמחר כל שכנגד ארץ ישראל הרי הוא כלארץ ישראל וחלד כרבין : מיבעי לטו נסין . דמן החוט ולפנים ללד מורח' (ה) דלא תיחל' שפת היס הוא הגבול ואפי' במקום שהוא מתפשט וכנס לתוך בין שני מקולטות התחומין : לא לריי קרא . כיון שבחוק התחומין הם : טוריא . היא ארס טובה וכבשה דוד והאוספה על ארץ ישראל : כמוכר במחל לארץ . ותנן לקמן (ד' ע"ג) המוכר עבדו לחולה לארץ יאל לחיות דקניסין ללוקח משום דעבד שייך במלות וחסכו לנאח מארבו לפניה לארץ : טוריא לפניה של ארץ ישראל להטן מעטו : לגיטין חן . משום דבקיאיין לשמה או שכחיו לקיימו : לעבדים לא . ללאו מארץ ישראל היא : עפרה עמא . שגרו עליה ואל על גב דסבירא ליה להאי גתא כיבוש יחיד שמיה כיבוש דקתמי חיבת כמעט אפילו הכי גזור עליה : והמביא גט מסוריא . לארץ ישראל כמביא (ג) בחולה לארץ דלא שכחיו שייחא : והרולה ליכנס לה כשהרה נכנס . מה שאין כן בלארץ העמים ולקמיה מפרש מואי היא :

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה מיבעי
לר' לנסין וכו' ללד מורח
ארץ ישראל הוא דלא
חומת : (ג) ר"ה והמביא
וכו' כמביא מחו"ל לארץ

כ"ג דברי ר' חייא
לוי' יט' א'
כ"ג דברי ר' חייא
לוי' יט' א'

דברי החכם
רבי קדושין
שיך ע"כ

[וע"ע תוספתא ע"ז כ"א
ד"ס כ"טס]

כקונה